

De KWA in Corona tijd ziet er toch wat anders uit.

Omdat we sinds enkele weken in een bizarre situatie zitten, hebben we de artikelreeks aangepast. We hebben vier personen geïnterviewd over de huidige situatie, hoe ze het ervaren en op welke wijze ze betrokken zijn bij de KWA

Jacques Jansen – secretaris van de vereniging en volgt schilderles bij Margreet en Annemarie

Jacques heeft gelukkig in zijn naaste omgeving geen ervaring met mensen die besmet zijn geraakt met het Corona virus. De ernst van de ziekte was wel duidelijk door de artikelen en beelden in de media, maar de snelheid van de opgelegde beperkingen heeft Jacques wel overrompeld. Op 11 maart dachten we nog ruim een week de tijd te hebben om ons voor te bereiden op vragen tijdens de ALV van 20 maart. Dat was een ernstige onderschatting. Al de volgende dag bleek dat de overheid zich voorbereidde op ingrijpende maatregelen. Op vrijdag 13 maart is na intensief telefonisch en emailcontact binnen het bestuur besloten, dat we daar met ons grote aantal kwetsbare leden niet op gingen wachten. We hebben diezelfde avond alle leden en docenten geïnformeerd.

Een dilemma was natuurlijk de vraag of het inderdaad serieus genoeg was voor zulke ingrijpende maatregelen en ook of we dit niet eerst met de docenten zouden moeten overleggen. We hebben toch de knoop doorgehakt. Overleg zou dagen vertraging opleveren en we wilden op maandagochtend niet meer opengaan. Er konden binnen enkele weken mensen overlijden aan een besmetting die ze bij de KWA hadden opgelopen. Het zou dan onverdraaglijk zijn je te moeten afvragen of je dat had kunnen voorkomen als je niet eerst had gaan zitten vergaderen.

Na dit besluit moest er keihard gewerkt worden om iedereen op de hoogte te brengen. Vrijdag zijn de leden en de docenten via de mail geïnformeerd en zaterdag heeft Jacques alle leden gebeld die geen mail ontvingen. En na het weekeinde moesten er Zoomgesprekken met het bestuur en de docenten georganiseerd worden over de vraag hoe nu verder?

Gelukkig was er veel begrip voor het besluit van het bestuur. Er kwam maar één email met de vraag of al die ophef nu wel echt nodig was.

Jacques volgt de digitale schilderlessen bij Margreet en Annemarie. Aanvankelijk vooral uit solidariteit met de KWA, maar het bevalt hem verrassend goed. Hij mist wel de directe nabijheid van de groep, maar ziet veel beter wat zijn collega's produceren en leert veel van het gezamenlijke commentaar daarop.

Samen met zijn vrouw Nelly komt hij de tijd goed door. Ze prijzen zich gelukkig met de tuin en het



feit dat ze in zo'n mooie omgeving wonen waar je heerlijk kunt wandelen en fietsen. Wat ze het meest missen zijn de wekelijkse contacten met de kinderen en kleinkinderen.

Jacques vindt het belangrijk ons goed te realiseren dat er van iedereen veel begrip, flexibiliteit en waar nodig inschikkelijkheid gevraagd gaat worden als we weer kunnen herstarten. De plannen daarvoor zijn vergevorderd, er kan nog heel veel wel, maar de wereld van voor de Corona-crisis komt voorlopig nog niet terug.

Jacques zou het moment van herstart graag op een of andere manier vieren, met de hele KWA zal natuurlijk niet mogelijk zijn, maar misschien kan het wel met de groep.

Marie-Thérèse Hageman volgt de lessen bij Jos

Marie-Thérèse zit in de woensdagochtendgroep van Jos en doet mee aan de digitale lessen. Door de Corona crisis is ze erg alert en oplettend geworden en kijkt met argwaan naar de wereld om haar heen. Dit vindt ze geen prettige constatering, maar de onzekerheid waar het gevaar voor de ziekte vandaan komt, het kan immers overal zijn, maakt haar angstig. Ze wil zelf elk risico om ziek te worden uitsluiten en heeft daarom de regels strikt opgevolgd. De eerste periode echt alleen maar thuisgebleven, geen bezoek en ook niet naar de winkel. Dit was wel lastig, zeker om de kinderen en kleinkinderen niet meer te zien.

Nu ze beter weet waar de gevaren zitten en ze weet hoe ze daar mee om kan gaan, durft ze zichzelf ook wat meer vrijheid te geven, een bezoekje van de familie in de tuin, een zelfgemaakte lunch, maar niet naar binnen. Ze realiseert zich terdege dat de verruiming van de maatregelen niet betekent dat het risico van besmetting minder groot is, maar dat de gezondheidszorg de toeloop in de ziekenhuizen wat beter aan kan. Het versoepelen van de maatregelen kan juist weer leiden tot een toename van het risico van besmetting.

Om die redenen zal ze zeker niet direct deelnemen aan de fysieke lessen als dit weer zou mogen. Ze zou het liefst gebruik blijven maken van de digitale lessen tot het moment dat het risico van besmetting echt kleiner is geworden. Ze vindt de digitale lessen een goed alternatief en is zeer



tevreden met de wijze waarop Jos daar invulling aan geeft.

Wekelijks zit ze stipt op tijd klaar en blijft de hele ochtend geconcentreerd werken aan de opdracht die Jos iedere keer weer perfect voorbereid heeft. Het geeft haar echt structuur aan de week. Naast de WhatsApp groep voor de les, hebben ze nog een groeps-WhatsApp, waarin ze de persoonlijke contacten onderhouden. Ze vindt het heel fijn om op deze wijze contact met de groep te behouden.

Marie-Thérèse vindt het belangrijk om vooral te kijken naar datgene wat we hebben en wat wel kan en hier ook echt van te genieten. Dit lijkt me een passend motto in deze bizarre tijd.

Jos van Gessel docent tekenen en schilderen

Ook Jos werd overrompeld door de snelheid waarmee zijn beide werkgevers de poorten moesten sluiten. Naast de lessen bij de KWA geeft Jos ook les op de Nieuwe Academie in Utrecht (NAU). In een korte tijd werd hij gedwongen om op een totaal andere wijze les te geven, digitaal en zonder de gebruikelijke interactie met de cursisten, dat was wel even wennen.

Jos werkt op de KWA met een combinatie van de mail en WhatsApp. Een paar dagen voor de les mailt Jos iedereen de algemene informatie, inspirerende teksten en afbeeldingen door. Om te voorkomen dat de cursisten al te vroeg beginnen en eventueel uit de koers raken doordat ze de opdracht verkeerd interpreteren, vermeldt hij pas kort voor de les de definitieve opdracht. Hij heeft gemerkt dat de cursisten het fijn vinden om concrete opdrachten te krijgen. Eigenlijk doet iedereen eraan mee, men haakt niet af en is nieuwsgierig naar de resultaten van de anderen.

Op het moment van de les gaan de deelnemers aan de slag en wordt het een marathon van foto's delen via WhatsApp. Dat geeft wel dynamiek tijdens de WhatsApp-sessies omdat je elkaar niet ziet en hoort maar wel elkaars werk ziet. Doordat de resultaten en de reacties van Jos daarop voor iedereen zichtbaar zijn, heeft iedereen minder het gevoel dat ze thuis solistisch bezig zijn.

Iedereen is erg enthousiast en na elke les ontvangt Jos vaak bedankjes voor de les via de App. Er wordt door iedereen zo hard gewerkt dat een koffiepauze er bijna bij inschiet. Natuurlijk loopt het

ook wel eens uit omdat er na de lestijd meestal nog wel wat berichtjes binnenkomen, maar dat vindt Jos niet erg.

Hij merkt wel dat hij gedurende de hele week er meer mee bezig is, dat komt door het digitale. Contact maken is onbeperkt en het lijkt dat je altijd bereikbaar bent. In het begin deed hij dat wel, maar iedereen moest ook wennen aan de nieuwe manier van lesgeven. Gelukkig heeft hij nu geen reistijd en dat scheelt ook weer. Jos is tevreden over de wijze waarop het nu gaat, maar verlangt wel weer naar de fysieke lessen.

Ook heeft de thuissituatie invloed op het hele gebeuren. Jos heeft Corona gevallen in zijn kennissenkring gehad. Hij heeft een gezin met kinderen die thuis online les krijgen en zijn vrouw Ineke volgt een digitale studie wiskunde. Zo zitten ze dan de hele dag voor het beeldscherm. Als ouders zorgen ze ervoor dat er een dagelijks structuur blijft: samen pauzeren, elke dag een wandeling, even weg van het scherm.

Dan zijn er natuurlijk ook nog de lessen voor de NAU in Utrecht, hij begeleidt dit jaar de eindexamenstudenten. En zijn eigen werk, de voorbereiding voor een tentoonstelling waarvan hij onlangs te horen heeft gekregen dat deze dit jaar niet meer doorgaat.

Ondanks al deze activiteiten heeft Jos het gevoel dat er wat meer rust komt en raakt hij gewend aan een "ander normaal," of beter gezegd: "tijdelijk abnormaal."



Wim Scheltens uit de maandagochtend groep van Conny

Wim en zijn vrouw Marja wonen sinds oktober vorig jaar in Arnhem, speciaal vanuit Groningen verhuist om dicht bij hun dochter en haar gezin te wonen. Maar door de Corona crisis is de afstand gevoelsmatig juist groter geworden, de fysieke afstand dan wel te verstaan. Ze wandelen wel eens samen, of drinken een kopje koffie in de tuin, maar ze hadden er natuurlijk meer van voorgesteld.

Wim en Marja zijn sinds januari lid van de KWA, Marja zit in de woensdagochtend groep van Jos, ze voelden zich er direct thuis en besloten gelijk lid te worden. Wim heeft gekozen voor de lessen bij Conny op de maandagochtend, lekker rustig en veel aandacht. Hij geniet nu van de digitale lessen en heeft het gevoel dat hij meer heeft geleerd dan mogelijk zou zijn geweest tijdens de reguliere lessen. Conny komt iedere week met een opdracht waar Wim enthousiast mee aan de slag gaat, via de mail en de WhatsApp ontstaat er een prettige wisselwerking, Wim is dan ook erg leergierig. Hij vindt de lessen erg inspirerend en stimulerend en komt steeds weer een stapje verder bij de ontwikkeling van zijn creativiteit.

Wim en zijn vrouw voelen zich niet angstig door de Corona crisis, maar zijn wel heel alert. Ze



wonen dicht bij het Sonsbeekpark waar ze zeker tijdens drukke uren niet wandelen, ze zoeken dan de rust van de Gulden Bodem, het andere park in de buurt, of pakken de fiets. Wim heeft minder moeite met de 1,5 m. maatschappij van dit moment. Als Groninger is hij van nature al gereserveerder en vanuit zijn vroege ervaring met TBC in het gezin, begrijpt hij het belang om meer fysieke afstand te houden om besmetting te voorkomen. Als de KWA weer open mag, maakt Wim zich geen zorgen zolang er buiten gewerkt kan worden, mits er duidelijke afspraken komen over de routing in het gebouw. Of hij deel zal nemen aan de lessen binnen, vindt hij nu nog lastig te zeggen, het zal vooral afhangen van de getroffen maatregelen en het risico die hij zal lopen. Wim is wel hoopvol en weet zeker dat deze situatie ook weer over zal gaan.